

pár egyént, pedig ezen előadással Szputa ur öket tisztelte meg. A szinkörben a függöny legrövidülte után kezdetét vette a csizmadiai táncmulatsága; erről azonban nem szólhatunk, mert nem volt szerencsénk benne részt vehetni; annyit azonban sejtünk, hogy többen voltak, mint az előadáson, s hogy virágos jövedvben nem volt hiány.

Engedje meg szerkesztő ur, hogy színi tudósítói tiszteltől eltérve, megemlékezhessem e helyen magáról a csizmadia zászlószenteléséről is. Egyébütt már tétetett ugyan róla említés, de „bis repetita valent“, tehát nem árt, ha a dolgot a „Nemerő“-ben is kissé megszövegezzük. Azonban az egész ünnepély sorrendjét töről-hegyre leírni fölöslegesnek tartván, csupán a legérdekesebbet mondjuk el. Ugyanis az ünnepély emeléséhez a „k.-vásárhelyi tanítói kör“ dalárdája is járult két szép alkalmi énekkel a társulat felhívására. Ez eddig rendben van; hanem az aztán már nincs rendben, hogy az érdemes társulat (mintegy hála fejében a tett szolgálatért) a szegbeverési aktusnál a tanítói kört mellőzte. Mindegyik testület képviselve volt, csak ez nem. De ha már a tanítói kör mellőztetett is, nem volt volna szabad mellőzni az ipari felső népiskola tanítótestületét. I p a r t á r s u l a t és i p a r i s k o l a : testvérek; mindkettő az ipart műveli, csak hogy az egyik a yagi, a másik szellemi téren mozog. Valóban megfontolatlan volt tehát e testvértestület mellőzése, s az ünnepély rendezőjének, — mert tőle eredt — nem igen válik dicsegetésre. Eltekintve ettől, az ünnepély a szokásos módon elég rendben folyt le.

Csütörtökön (jun. 5.) „EGY KATONA TÖR-ténete“ négy felvonásos színmű adatott elég szép számú közönség előtt. A darab igen sikerültnek mondható. Leginkább kitűntek: Komáromy (Rendő János), Zádor Gézáné (Adrien), Sztupáné (Apátón a nevező inézetből), Kazalicky (tábornok) és Zádor Zoltán (Saborán őrmester). A többiekre sem lehet azonban kifogás. Volt is kihívás és taps bőven, tehát mind a közönség, mind a színészek megelégedve távoztak a szinkörből.

Szombaton (junius 7.) L. Benkő Jolán jutalomjátékul adatott „EGY KÖNYVELMŰ LÉ-ÁNY“ Bittneről; életkép 3 szakaszban, dalokkal. Sem magával a darabbal, sem az előadással nem vagyunk megelégedve, és csodálkozunk, hogy Benkő Jolán ezt a vásári bódéba való komédiát választotta jutalomjátékul. Mi a bírálatnál sohasem tévesztjük szem elől, hogy vidéki vándor színtársulatban dolgojunk; azért igyekszünk a lehető legzselidbben járni el és sokat elnézünk hanem ezáltal kénytelenek vagyunk minden ki-méletet félretéve, őszintén kijelenteni, hogy ezen előadás meg azt a csekélyszámú közönséget sem érdemelte meg, a melyet balvégzete ezen este a szinkörbe vezetett. Voltak ugyan olyanok is, a kiknek a darab tetszett, de mi nem az ő, hanem a művelt izlésű közönség véleményét tolmácsoljuk s ilyen szempontból írjuk a bírálatot. Mivel pedig — az igazat megvallva — mi e valóban jól szervezett társulatról mindig csak szépet és jót szeretnénk mondani, a legőszintébb jóakarattal ajánljuk Szputa igazgató urnak, hogy az ilyen darabokat repertoírjából küsszöbölje ki, hiszen saját és társulatának jól felfogott érdeke is azt kívánja. Mint már fentebb is mondtuk, az előadással sem voltunk megelégedve. Nem tudjuk az üres padok han,olták e le a személyzetet, vagy pedig a darab természeté hozta úgy magával, többnyire gyengén alakítottak, igazán csak játszottak; szinte látszott rajtuk, hogy oly munkát végeznek, a mely nem igen van nyökre. Csupán Öváryné (Eipeldauerne) és talán még Öváry (Malzer serfőző) voltak az egyedüliek, a kik bele találtak magukat szerepeikbe. Szathmáry (Flinsler írnök) az első jelenetben jó volt, hanem a későbbiekben a többiek hibája ő reá is elragadt. Benkő Jolán sem volt olyan a címszerepben, mint minővel egyéb alkalmakkor magát mutatni szokta. Látszott rajta, hogy e szerep nem neki való. No de szóljunk valamit a rendezéségről is. Az ember nem tudta nevéssen-e vagy boszankodjék azokban a gyönyörűes tusokban, a miket a rendezőség a türelmes közönség hallérékének gyötrelmére hevényszett. Bajos volna elhinni, hogy létezhessek olyan „vad dalegylet“ a föld kerekén, a melynek nek eszébe juthatna valaha ily eszeveszett tust produkálni.

Vasárnap (junius 8.) mintegy kárpótlásul a tegnapi darabért adatott Vahot Imre 3 felvonású népregeje, a „Bányarém“, meglehetően közönség előtt. Miután tudósításom már úgy is hosszúra nyúlt, csak röviden jegyzem meg, hogy a darab élvezhető volt, s hogy a személyzet is igen jól viselte magát, mintha csak tegnapi gyarlóságát helyreütni iparkodott volna. Kiemeljük ezúttal Kiss Pistát (Lőrinc bányászleány) kinek mind játéka, mind éneke sikerült volt, továbbá K. Nagy Rózsát (Margit), Zádor Zoltánt (Günther bányagróf), Öváryné (Brigitta), Kazalicky (Vendelin) és Komáromit (Aknár). Ezúttal Komlóssyval is (Boleszláv bányamester) meg voltunk elégedve. A közönség gyakori tapsokban és kihívásokban adott kifejezést megelégedésének.

Pattantys.

K Ü L Ö N F E L É K

— József főherceg Kolozsváron. A „M. P.“ írja: József főherceg hétfőn reggeli rendes vona-

ton utazott városunkon keresztül M.-Vásárhelyre. Az indóháznál a hatóság részéről gr. Eszterházy Kálmán főispán, Minorich Károly főkapitány és helyettes polgármester, és két városi tanácsos, a közös hadsereg részéről: Timon alezredes, a csendőrség részéről Török ezredes fogadták. Ő fensége a szalonkocsiból kiszállva, az üdvözléseket barátságosan fogadta, az elindulásig elmult néhány perc alatt nyájasan társalgott, s midőn a vonat tovább indult, a szép számmal megjelent közönség eljénzését katonás köszöntéssel viszonozta.

— Felhívás a székely szövé nőkhez. Zemplén-megyéből, Sátoralja-Ujhelyről vett felszólítás folytán, — hogy oda nyári férföltözékekre alkalmas „székely szövettes“ mintákat küldjék, mint-hogy onnan többek szándékoznak megrendelést tenni: van szerencsém felhívni Háromszékmeze szövéssel foglalkozó nőit, hogy a jó hírű eredeti székely iparnak becsüléséről tanuskodó felszólításnak eleget teendő — sziveskedjenek férföltözé-kekre alkalmas, különösen keskeny sávokkal szőtt szöveteseiből e lapok szerkesztőségéhez lehető rövid idő alatt mintákat küldeni. Egyuttal sziveskedjenek a szövetek szélességét s azok árát folyó máterenként tudatni. Tisztelettel

G y á r f á s G y ö z ö.

— A megyei törvénhatóság figyelmét újból is felhívjuk a kézdívasárhelyi faragászat iskolára. Ennek egy néhány cikke ki volt állítva a székes-fehérvári kiállításon s mint mai közleményünk-ből látható, minden kritikán a ul állanak. Lapunkban már szellőztetve volt ez iskola s bár akkor kiméletesen szövtünk róla, de az illetők mégis észre-hették volna, hogy cikkei nem a n a g y k ö z ö n s e g elé valók. S miután csakugyan o y g y a r . . . munkákat állítottak elő, nézetünk szerint vagy más tanítóit kell oda alkalmazni, vagy más szakosztály-lal kell megoldani azon felsőnépiskolát, melynek derék tanítói ilyen művekkel (!) kompromittáltak a világ előtt. A kézdívasárhelyi felsőnépiskola nem ilyen szakosztályt érdemel meg.

— A sepsi-szentgyörgyi ipar tanulóik vizsgálja f. hó 15-én délután 2 órakor fog a felső népiskola helyiségében megtartani, melyre úgy az iparos mesterek mint az érdeklődők tiszre-ttel meghív-nak. —

— A szebeni postai igazgatóság, nem tudjuk, jó kedvben-e vagy multkori felszólalásunkra csak ugyan beküldött a minket illető postaváltozásokról i közleményt. Úgy látszik azonban, hogy ezzel be kell érünk, mert az igazgatóság becses figyelmében inkább a szász lapok részeseülnek: azokból szedegetjük ki az effle közérdeklő közleményeket: A zajzoni postahivatal működését folyó hó 15-ével ismét megkezdvén, ugyanaz naptól fogva a furdó évadtartamára, azaz folyó évi augusztus végéig Zajzon és Brassó közt naponta küldönc-kocsi-posta-járát rendezetik be, melylyel mindennemű levél és kocsiposta küldemények rendes továbbítás nyernek. A menetrend következő: Indulás Zajzon-ból este 6 órakor Érkezés Brassóba este 7 óra 30 perckor. Indulás Brassóból vissza reggel 6 órakor. Érkezés Zajzomba 7 óra 30 perckor. Mi ezennel közhírré tétetik. Nagy-Szeben, 1879. június hó 8-án A magyar királyi postaigazgató. Follért.

A hosszufalusi műmetsző m. kir. állami felső népiskola 1879. tanévi zárvizsgáinak sorrendje: Jun. 17-én d. e. 8-9. Hit és erkölcslet: I. II. III. osztály. 9-10. Szám-és mértan I. II. 10-11 Szám és mértan III. 11-12 Vegytan, kézműtan; III. IV. d. u. 3-4, Magyar nyelv; I. II. III. 4-5. Történet és alkotmánytan; II. III. 5-9. Irálytan, üzlet fogalom; III, IV. Junius 18. d. e. 8-9. Földrajz: I. II. 9-11. Természetrájz: I. II. III. 11-12. Könyv-ívitel, gazdaságtan. III. IV. d. u. 3-4. Természettan II. III. 4-5. Nemzetgazdaságtan I. fél 5 től — 6. Ének I. II. III. IV. 5-5. Német nyelv és torna I-IV. A vizsgálatok folyama alatt a műfargványok, rajzok és mintázatok közzésmélre ki leendő név, ezen vizsgákra a tanügy iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja az Igazgatóság.

— Székesfehérvárról jelentik a „P. LL.“, nak: E hó 10-kén a látogatás ugyan kevésbé volt; népe, de annál előkelőbb a közönség. Ma egész sora az excellenciás uraknak és képviselőknek jelent meg. Tisza Kálmán miniszterelnök legnagyobb megelégedését fejezte ki a sikerült kiállítás fölött, s ezt Lederer Sándorral szemben is ismételte, kit gr. Zichy Jenő. mint a kiállítás legbuzgóbb elő-mozdítóját mutatta be. A vendégek teljes mege-légedéssel és a legjobb kedvvel utaztak vissza a fővárosba. Este a Ganz-cek sikerült elektrikus világitását a város egy részében ismételte. — Mint a „Pesti Napló“-nak jelentik: Lederer Sándornak a fővárosi iparosok diszalbomb fognak átnyújtani szon érdemeinek elismerésül, melyeket buzgó fáradozásai által a kiállítás körül szerzett. — A hazai lapokból jövő héten kiállítás fognak rendezni. A kiállítás után e lapokat a nemzeti múzeumban fogják letenni.

— Székesfehérvári kiállításá si hí-re k. Tisza Kálmán miniszterelnök meglátogatta a székesfehérvári kiállítást. A zonal a kiállítási térre indult és a gépeknél megkezdte a szemlélt. A mi-niszterelnök behatáson szemlélt a mezőgazdasági gépeket. A budapesti kereskedelmi ifjak egylete

névében Herich elnök tegnap hivatalosan bejelen-tette ez egylet kirándulását, mely honapra ter-vezve. Eddig 150-nél több jelentkeztek a kirán-dulásban való részvétre. Gróf Zichy Edmund értesítette fiát, hogy a bécsi reichsrath közül sokan készülnek a kiállítás tanulmányozására. Egy társa-ság Dumba vezetése mellett legközelebb elindul. Az olasz consul értesítette Zichyt, hogy olasz ke-reskedők részéről megbízást kapott, hogy hordó és dongafák beszerzésére nézve felvilágosítást ad-jon és kedvező forrásokat nevezze meg. E célból legközelebb ismét meglátogatta a kiállítást, hogy főleg megbízói intencióijához képest a fapart tanul-mányozza. A kiállítást sok előkelő vendég látogatta.

Kisborosnyórol a következő sorokat vettük: A kisborosnyói községi iskola növendékeit felszó litottam, hogy a szegedi árvízkarosultak javára adnának ők is valamit, legyen az bármi csekély. E felszólítás eredménye csak 75 kr. Nagyon cse-kély ez, tekintve a többi adakozásokat, de mivel csak egy néhány növendék adakozott — szük anyagi viszonyok között lévén a többi, — elégnék tartom. Fogadjon szives jó indulatába t. szerkesztő ur s küldje e csekélységet is rendeltetése helyére, ez is enyhít azokon, kiknek semmijök sincsen. Az adakozók neveit is szükségesnek tartom ide leírni, hogy lásza t. szerkesztő ur azon növendékek ne-veit, im ezek: Joós Anna 10 kr. Nagy Irma 5 kr. Nagy András, Nagy József, Kis Ida, Kis Lujza, Ábu Biri, 5-5 kr. Sikés Mihály 4 kr. Buna An-drás 3 kr. Kovács Róza 4 kr. Veres József 4 kr. Kocsis Mózes 3 kr. Kocsis Róza 4 kr. Pásztor Mária 4 kr. Bende Agnes 2 kr. Bende Mária 1 kr. Joós József 1 kr. Kocsis József 2 kr. Sikés Mária 1 kr. if. Sikés Mária 1 kr. Klemen Zsiga 1 kr. Összesen 75 kr. Szives indatába ajánlom magam, hazafi szolgálja Mihályfalvi Károlyk tanító. (A 75 krt. átvettük és illetékes helyére juttattuk Szerk.

— A fővárosi hírlapírók által Párisban a Figaró szerkesztőségéhez, mint a szombaton a pá-risi nagy operában Szeged javára tartott, fényes sikerű ünnepély rendezőjéhez, intendőn köszönő levél e hó 12-én iratott alá az Athenaeum üléster-mében. Az aláírások száma 60-70, képviselve van majd minden budapesti lap. A levél szövegét Komócsi Júrta franciára Pyat Felix fordította. Az igen díszes kaligrafikus kiállítás Nyitrai Gyula, az első magyar biztosító-társulat tisztviselőjének műve, ki a tiszteletdíjat a szegediek javára ajánl fel. — A felirat gyönyörű albumban küldetik el, melyet Poz-ner K. díjtalanul ajánlott fel. Az album fehér bőrből készült, emaillozott: bronz sarkokkal, előré-szén a magyar cimere van arany nyomattal, a hát-lapon koszoruban paizson e felirat: „Au Figaro.“ Az album belseje nehéz kék selyem s az egész ki-állítás oly izléses, hogy a Posnergyárnak becsületé-re válik. Az album küldetett Párisba, a hol azt Zichy Mihály lesz szives átadni.

Kis-Rápóton (Hunyadmegye) közelebről egy házba beüött a villám és két házat lángbó-rított s egy gyermek is áldozatul esett. Csaku-gyan ott az erdőn 52 juhott is agyonvert a villám Felpestesen is egy asszonyt agyonujtott. — Do-boka község en egy ember viperamarás követ kezében meghalt, más versió szerint a hamis ta-nuskodás büntetésétől félelmében a Csernába ölte magát.

— Gjilkosság és öngyilkosság. Tinny, mult hó 30-dikán d. u. 4 órakor borzasztó tragédia ment végbe. Az egykori Setéh féle urház szebb napokat látott, elhagyatott udvara zárt kupai mögött. E ház a birtok egy részével együtt valami úres kölcsönöz kezeire került, ki oda felügyelőjévé Tel-kirol valami Eibenschutz nevő szintén kölcsönvé-telek által tönkrewjuttott családot helyezett el felü-gyelőül. Vagyonuk elkallódása, az anyagi nyomor-uság és a féltékenység régóta vizsályt folytata-tott a hat gyermekkel bíró házaspár közt. A férj saját vejeire is féltékeny volt. A főt mon-dott napon segélykiáltások hallatszottak a zárt kapuk mögöl s mire a segélyzők betörték a nót a kert bejáratánál vérebén, kiontott bekelekkel, nya-kán, fején s teste egyéb részén több sebbel haldok-olva találtak; a nyujtott segély azonban képessé tette még, hgy legalább a tényállásról felvilágo-sítással szolgálhatott. Maga a férj a kapuk zörge-tésére abbanhagyva megszáruló művét, eszeveszet-ten futott a prészházba s abban ócska zsineggel felakasztotta magát. Bár idejekorán levágták, életre hozni már nem lehetett. Másnap már mind Mutnyátszky Ádám kir. járásbíró, min. Végh J. k. aljb. megjelent a helyszínen s az eset után 2 óra múlva szintén meghalt nőt is felboncoltatván fölvetett jegyzőkönyvük által az élet szomorujátéka-inak egy újabb ismétlését constatáltak. A Tinnyé-től távolfekvő Ó-Budán székelő k. jbiroság gyors megjelenése teljes elismerést érdemelt: de saját maguk a tinnyékek megrovását követeli azon tény, hogy nagy községükben mai napig sincsen szer-ződött s ez idő szerint egyáltalán semmiféle or-vosuk.

— Borzasztó mostoha. Londonban Guioit asszonyt halálra ítélték, mivel mostoha leányát, egy 8 éves gyermeket arra kényszerítette, hogy 16 gombostűt, két varrótűt s apró sódarabkákat a levesben megegyen, a mitől az szörnyű kinok közt mult ki.